

ΑΛΑΜΑΝΤΑ

Αγαπητέ μου,

Το γράμμα σου ήταν σαν μια προσωπική συνάντηση με τον αξέχαστόν μας Κυριάκον. Σαν πρωτοπόροι που ήταν μας πρόλαβε και πήρε το Εθνικό του "Δίπλωμα" και πήδησε στην αθανασία με ένα γιγαντιαίο πήδημα! Πήδημα λιονταριού! Πήδημα αληθινού Αγωνιστή! Πήδημα Αθανάτου! Αιωνία του η μνήμη.... Είμαι υπερήφανος γιατί είχα την ευκαιρία να τον γνωρίσω καλά και να συνεργαστώ μαζί του. Γνώρισα τες σκέψεις, τα αισθήματα, την παλληκαριά του. Ασφαλώς, περισσότερο υπερήφανος είσαι συ. Τι τιμή! Τι περηφάνεια! Αλλά και τι μεγάλο χρέος!... Δεν αμφιβάλω πως ο ηρωικός του θάνατος όχι μόνο δεν θα σε κάμει να πενθείς, όχι μόνο δεν θα σε κλονίσει, αλλά τουναντίον θα σου προσθέσει δύναμη ανεξάντλητη και αποφασιστικότητα ορμητική ούτως, ώστε να μη υστερήσεις της δικής του επιδόσεως. Ούτε στο ήθος, ούτε στον ηρωισμό! Είθε να σε προστατεύει και να σε δυναμώνει ο Θεός να φανείς αντάξιός του στον Αγώνα και να σε αξιώσει να τον αντιπροσωπεύσεις στην νικητήρια παρέλαση για τον πανηγυρισμό της Ελευθερίας της ηρωικής Νήσου μας.

- Γράμμα του δυστυχώς δεν πήρα. Το ψευδώνυμο με το οποίο του έγραφα ήταν από πρόσωπο που είχε συχνήν προσωπικήν επαφή μαζί του. Το πρόσωπο αυτό το συνάντησα προσωπικώς. Μιλούσαμε ώρες γιαυτόν.... Και του διεβίβασα, ευτυχώς, ό,τι υψηλό, τρυφερό και ωραίο αισθανόμουν γιαυτόν. Είμαι βέβαιος πως το πρόσωπο εκείνο τον συνάντησε έπειτα και διεβίβασε το "προφορικό γράμμα" μου. Ήταν το τελευταίο! Τώρα επικοινωνώ μαζί του με την σκέψη και την προσοχή που κάνω στον Θεό για την ηρωική ψυχή του. Κάπου εκεί κοντά στον θρόνο του Θεού βρίσκεται. Μας βλέπει και μας ακούει. Είθε να ευλογήσει ο Θεός την θυσία του, όπως και τες θυσίες των άλλων ηρώων μας και να χαρίσει στην Νήσον μας σύντομα, εκείνο για το οποίο θυσιάστηκαν την Ελευθερία.

Ο Θεός μαζί σου

ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Υ.Γ. Το γράμμα σου το έδωσα και το διάβασαν κι οι άλλοι φίλοι του και δικοί σου φίλοι. Όλοι σου στέλλουν θερμά συγχαρητήρια.

ΔΡΗΣ

ΑΚΑΜΑΝΤΑ

Ἀγαθὸν μου,

Τὸ γράμμα σου ἦταν εἰς μὴ ἀποσπασμένη
ἀνάμνησις. μετὰ τὸν ἀξίχαστον μου Κυρίανον. Ἐάν ἀπο-
ποδοροὶ σου ἦσαν μὴ ἀπόλαυσις καὶ ὄψιν τὸ ἔδωκε
τοῦ «διδυμίου», καὶ ἰδέσθαι εἰς τὴν ἀδελφείαν μετὰ
γυμνασίου διδύμια! Πηδύμια γοργαρίου! Πηδύμια
ἀγυμνίου Ἀγυμνίου! Πηδύμια ἰδουάριου! Αἰωνία του
ἢ μνήμη... εἶμαι ὑπερήφανος γὰρ ἔχον τὴν εὐ-
καρπία τὰ τὸν γυμνίου κατὰ καὶ τὰ ἐπιρροαίῳ
μαθί του. Γνώρισα τὴν σιμύς, τὰ ἀιδύμια, τὴν
καλλυμνία του. Ἀπολαύς, ἀπολαύς ὑπερήφανος
ἔσαι σὺ. Τί τιμή! Τί ἀπολαύς! Ἀλλὰ καὶ τί
μεγάλο χρέος!... εἰς ἀπολαύς ὡς ὁ ἡρωϊκός του
δάδαρος ὄχι μόνον εἰς δὲ εἰς τὴν τὰ ἀιδύς, ὄχι μόνον
εἰς δὲ εἰς γοργίον, ἀλλὰ τὸν ἀριστερόν δὲ σου ἀπολαύς
δύναμι ἀντιθέτου καὶ ἀπολαύς τὴν ὄψιν
τὴν οὐκ, ὡς τὰ μὴ ὑπερήφανος τὴν διμῆ του ἐπιρροαίῳ
ως. Οὐκ εἰς ἔδος, οὐκ εἰς ἡρωϊκός! εἶδε τὰ εἰς
ἀπολαύς καὶ τὰ εἰς δύναμι ὁ θεός τὰ παρῆς
ἀντιθέτου του εἰς ἄγωνα καὶ τὰ ἀξίχαστον τὰ τὸν ἀρι-
ἀπολαύς εἰς τὴν νικητρία ἀπολαύς γὰρ τὸν

παρηγοριό μου 'ελευθερίας της ηρωικής Νήσου μας.
- Γράμμα του δυστυχώς δει ωύρα. Το γυνώριμο
μέ το όσσιον του έγραφα ήταν άσώφροσσο σου
είχε κοχρή προσωπική έσαγή μαζί του. Το
αρόσσο αὐτό το στανάμα προσωπικώς. Μι-
γούσαμε προς γαντόν... και του διελίβατα, ένω-
χως, ότι ύμυό, ρουερό και ήραιο αιδάρομοι,
γαντόν. Είμαι βέβαιος ώς το αρόσσο έμεινα του
στανάμα έδωρα και διελίβατα το "αρογορικό
γράμμα" μου. Ήταν το ρυεράιο! Τώρα έδωρα
τω μαζί του με την σουγί και την προσοχή σου
κατω στό στό για την ηρωική γοχή του. Καδου
έμεινα στό στό άροσο του στό βρίσκωρα. Μας
έδωρα και μας άνοου. Είδη να έχορμση ο στός την
δουα του, όσως και τις δουα της άγγα ηρώων μας
και να χαρίση στή Νήσου μας έντορμα έμεινα για
το όσσιον δουαόσσημα την 'ελευθερία.

Ο στός μαζί σου,

ΒΡΑΓΟΥΜΗΣ

Υ.Γ. Το γράμμα σου το έδωρα και το διαβάρα με σί άγοι
φίλοι του και δική σου φίλοι. "Ολοι διελίβατα σου
στανάμα δερμά συχαρητήρια.

ΒΡΑΓΟΥΜΗΣ